

הוצע לד"ר אלדד, לרוץ ברשימת ע"מ

גהנים מהשתתפותם במיבצע לא פחות מן היישובים המארחים אותם.

עדות לכך מצאנו במכתבו של מר יעקב דרורי, סגן מנהל חבל הגליל במחלקת ההתיישבות של הסוכנות בצפת, אל מזכירות קיבוץ נווה-אור שבעמק בית-שאן, בתום שבוע-ההתנדבות: „אנו מרגישים חובה להודות לכם על יחסכם היפה ודאגתכם הרבה משך השבוע הבלתי-נשכח שבילינו אתכם, כמתנדבים לעזרת הספר מטעם המחלקה להתיישבות בצפת. ידוע לנו, כי תרומתנו המעשית הייתה צנועה למדי, אם כי השתדלנו לעשות כמיטב יכולתנו. איננו בטוחים, לעומת זאת, אם ידוע לכם מה גדולה היתה תרומתכם אתם להרמת המוראל של כל אחד מאתנו. היתה זו זכות וחובה גם יחד עבורנו להתחלק אתכם באותו שבוע בעול העבודה. התרשמנו במיוחד מתשומת-לבכם הכנה למילוי כל בקשותינו הקטנות והלא-חשובות, מסיפוק הצרכים האישיים ועד להתאמת סידור העבודה למגבלותינו הרבות. דברים קטנים אלה הם המעניקים טעם לאירועים החשובים, ועליהם וכל השאר — נתונה לכם תודתנו“.

סוף פסוק

ריח האופיום הוא ריח נבון. הפחות-
פותה מכל הריחות-

פבלו פיקסו

קנאת משרדים...

נאת משרדים תרבה מבוכה — כך אפשר לכנות את אשר אירע השבוע סביב פתיחת הקטע החדש באוטוסטרדה תל-אביב — חיפה. ביום ראשון פירסם דובר משרד התחבורה הודעה לעתונות, בה בישר לנהגים כי הקטע החדש, שייפתח לתנועה למחרת היום, תותר במועד מאוחר יותר נסיעה במהירות עד 100 ק"מ. כתוצאה מהודעה זו פנו ביום ב' בבוקר נהגים רבים אל הקטע החדש, אך הופתעו למצוא אותו סגור לתנועה. הנהגים כיוונו באופן טבעי את החמרמרוחם אל מחלקת העבודות הציבוריות (מע"ץ), אשר הייתה אחראית לסלילת הכביש. אלא שהמבוכה גרמה דווקא על-ידי משרד התחבורה, שדוברו „שכח“ לציין בהודעתו, כי הכביש החדש ייפתח בטכס חגיגי העתיד להתקיים בשעות אחה"צ בהשתתפותו של שר העבודה, מר יוסף אלמוגי.

תצוגת אופנה בחלון-ראווה

לון-הראווה של החנות החדשה ברשת „אומן“ — ברחוב אלנבי בתל-אביב — שימש כמסלול לתצוגת אופנה. היתה זו התצוגה הראשונה בארץ, שנערכה בחלון-ראווה לעיני עוברים ושבים. אלה התקהלו סביב לחלונות כדי לחזות בדוגמניות ובמוצרי ההלבשה שהדגימו. הקהל, שגילה להיטות גדולה לראות את הגעשה בתלונות-הראווה, ממש איים לנפץ את השמשות. מנהלי החנות, שאיום זה גרם להם ל„דפיקות לב“, הביעו את חששם בקול-הרגיע אותם מר ליאון פז מהנהלת „אומן“: „ניפוץ כוס קטנה היא סימן למזל. אם ינפצו אצלנו שמשות סימן שיהיה לנו מזל ענק“.

חריצות הפועל לא שיכנעה שופט

יקורת של מפקחי בטיחות ממשרד העבודה בניגין הנבנה על-ידי „סולל-בונה“ בכפר-סבא גילתה פועל מנחץ חגורת בטון מעל משקוף, כשעיניו חשופות, ללא משקפי-מגן.

החברה נחבעה לדין גבית-משפט השלום בכפר-סבא. מנהל העבודה ניסה להסיר מעליו את האחריות. נימוקו היה מקורי: „תפסו את הפועל, כשאני לא הייתי במקום. מה אפשר לעשות, כשהפועלים שלי חרוצים ונוטלים יזמה לביצוע עבודות שלא הוטלו עליהם ואתו פועל, גמנה, כנראה, על הפועלים, המסיימים עבודה מבלי לתפוס מנוחה. כדי לא להחבטל, נוטלים יזמה ומתחילים בעבודה שלא נצטוו לעשותה...“

הנימוק לא שיכנע את השופט, ד"ר מנחם בוכוויץ. על מחדל משקפי-המגן שילמה „סולל-בונה“ 75 ל"י כקנס.

כ"ד. בן-גוריון, העומד בראש הרשימה הממלכתית, נכון היה לכלול את ד"ר ישראל אלדד-שייב (העומד כיום בראש הרשימה למען ארץ-ישראל) כמועמד ברשימתו.

היה זה ערב הגשת הרשימה למען ארץ-ישראל, כשד"ר אלדד עדיין שקל, אם להופיע ברשימה עצמאית בבחירות. כמה אישים מתנועת ארץ-ישראל השלימה ביקרו אצל ב.ג. בשדה-בוקר ושאלו אותו, אם יהיה מוכן לכלול את ד"ר אלדד כמועמד ברשימתו. ב.ג. הביע מיד הסכמתו לכך.

כשומסרה תשובתו של ב.ג. לד"ר אלדד, התליט בכל זאת „לווץ“ ברשימה עצמאית בטענה, כי ברשימתו של ב.ג. מופיעים אישים, כולל ב.ג. עצמו, שתיוו דעתם למען החזרת שטחים בתנאים מסויימים.

ניכסון מברך.. אחד מעשרת

מכוני-המדע הראשונים בעולם

שם העם האמריקני בירך הגשיא ניכסון את מכוני וייצמן למדע על „הפרשה רבת-ההשראה של שירותו למין האנושי“ אשר החיש את „קצב הקידמה וההישגים הקונסטרוקטיביים“ ובזאת זכה המכון להערצתם ולתודתם של כל העמים.

ברכות הנשיא הועברו באיגרת אל סעודת-ערבית בינלאומית מפוארת שנערכה במלון „אמריקנה“ בניו-יורק, לרגל יובל ה-25 של מכון וייצמן ביום הולדתו ה-75 של נשיא המכון, מר מאיר וייסגל, שהיה גם מראשי יוזמיו.

איגרתו של הנשיא ניכסון בשלחה אל מר דיואי סטון, יושב-ראש מועצת המנהלים של מכון וייצמן ויושב-ראש הוועד האמריקני למען מכון וייצמן.

באיגרת מטעים הנשיא ניכסון, כי מהתחלה צנועה לפני 25 שנים צמח המכון והיה למרכז מצויין שזכה להכרה עולמית בתחום המחקר וההשתלמות במדעי הטבע, „מוכרת ראוייה לד"ר חיים וייצמן, המדען, המדינאי וה"סאטריוט הגדול של מדינת ישראל“.

בסעודת-הערבית באם חתן פרס נובל, ד"ר ארתור קורנברג, שאמר, כי מכון וייצמן הוא אחד מעשרת מכוני-המדע הראשונים במעלה בעולם.

הנפש הערבי קורץ לרוסים

וצרות-הנפט בערב מטרידים באחרונה יותר-ויותר את הסובייטים. מטרידים? — כיוון שה-נפש הערבי „עדיין“ לא נמצא בידי מוסקבה, אלא בידי ה„גולבים“ מהמערב ו...מישראל.

כותב איפוא „איווסטיה“, המפרסם קריקטורה זו: „חוגי האימפריאליסטיים של המערב אינם מוותרים על תקוותם לשוב לימי הניצול החמסני של משאבי כוח-האדם ואוצרות-הטבע של מדינות-ערב, ובראש-הראשונה של הנפט.“
על חבית שבטנק רשום: „בשביל הנפט המזרח-תיכוני.“ ומתחת לקריקטורה כותב הערוץ הסובייטי: „האחים — השודדים“.

תודת המתנדבים

ביצע ההתנדבות לעזרת יישובי הספר שבקו האש נועד לסייע לאותם יישובים המשועים לידיים עובדות. אולם מאז הוחל במיבצע נתברר יותר ויותר, כי גם האזרחים, המטים שכם למשך שבוע לעזרת יישובי הספר,